

قانون ترکیب عناصر به نسبت های مضاعف

مطابق این قانون نسبتهای چند تایی دالتون نیز نامیده می شود، هر گاه دو عنصر A و B به گونه های مختلف با یکدیگر ترکیب شوند و مثلاً دو ماده متفاوت پدید آورند (AB_2, AB)، نسبتهای مختلف عنصر B که با مقدار ثابت عنصر A ترکیب می شوند، بین خود، نسبت ساده ای از قبیل ۱ به ۲ دارند.

اکسیدهای نیتروژن این اصل را به خوبی توجیه می کنند:

وزنهای مختلف از نیتروژن که با ۱۶ گرم اکسیژن ترکیب شده و تولید مولکولهای N_2O, NO, NO_2 را می نمایند عبارتست از ۲۸, ۱۴, ۷ و نسبت وزنی نیتروژن در این ۳ مولکول عبارت از ۴, ۲, ۱ می باشد.

مثال دیگر تشکیل ترکیبات مونوکسید کربن CO و دی اکسید CO_2 است. در این دو ترکیب نسبت جرم های یک عنصر (برای مثال اکسیژن) که با مقدار ثابت از عنصر دیگر (در اینجا کربن) ترکیب شده است، عدد صحیحی می باشد که در این مورد این نسبت ۱:۲ است.

این قانون بعد از انتشار فرضیه دالتون در مورد نسبت اعداد کامل در ترکیبات به صورت تجربی بررسی شد و نتیجه آن سبب استحکام عقیده علمی دالتون گردید.

